

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:
 Pe un an 4 coroane.
 Pe o jumătate de an 2 coroane.
 Pentru România 10 lei anual.
 Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminică

INSERATE
 se primesc în biroul administrației (strad
 Poplăcii nr. 15).
 Un șir garmond prima dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
 a treia-ora 10 bani.

De Anul-Nou.

Sântem earăși la încheierea unui an și la începutul unui An-Nou, care dela Nașterea Mântuitorului lumii este al 1901-lea.

Anul-Nou este cel mai însemnat hotar al vremii și e bine, dacă la un astfel de termin ne tragem seama ce am făcut, ce am lucrat în decurs de 365 zile trecute; că oare munca noastră, ca popor, bine a fost îndreptată și bine dusă înainte; că oare făcut-am greșeli în trecut și earăși cum să lucrăm mai departe și ce nădejdi avem pe viitor.

Eată tot atâtea lucruri, de cari trebuie să ne dăm seamă!

Anul trecut, ca și în alți ani, avut-am și nevoi, și pedeci ni-s'au pus, dar' peste tot luând lucrurile, anul 1900 din care eșim n'a fost tocmai dintre cele rele. E hotărît, că pe unele terene am făcut înaintări frumoase, întărindu-ne puterile cu deosebire în privința economică.

Însoțirile noastre culturale, cele mai multe au lucrat cu zel, ținând la deșteptarea poporului nostru și la ridicarea stării noastre culturale. Între altele amintim aci cele două mari însoțiri ale noastre »Asociațiunea« și »Societatea pentru teatru«, ale căror adunări au fost adevărate sărbători naționale.

Tot asemenea am făcut înaintări pe terenul agriculturii, a negoțului și meseriilor. Însoțirile noastre de agricultură — durere, că avem numai două — și-au făcut și anul trecut datorința lucrând cu mare dragoste de neam pen-

tru propășirea noastră economică, aranjând expoziții, ținând adunări, întemeiând tovărășii agricole etc.

În privința *neguțetorească*, la unele din însoțirile noastre mai mari nu le-a mers tocmai bine, dar' cu toate aceste s'a mai alcătuit încă una nouă (în Priipeș), ear' bănci noue s'au făcut mai multe, precum și *magazine de bucate*, *însoțiri de cumpănare* etc., cari toate sânt de mare folos.

Cu meseriile asemenea nu am stat mai rău, ca în anii trecuți. Aci credem, că e bine să amintim și lucrarea ce a făcut-o »Foaia Poporului« prin publicarea meseriașilor și neguțetorilor noștri, lucrare, care se va continua în anul acesta.

Mai amintim apoi, că anul trecut s'au făcut multe dăruiuri pe la biserici și școale și câteva fundații mai mari, etc.

În afară de patria noastră s'au dat lupte și sărbări, cu deosebire în Paris, unde numele românesc a strălucit și Românii au fost lăudați, pe când în țeară la noi în privința politică a fost liniște peste tot.

Eată așa a fost pe scurt mersul vieții noastre în anul trecut.

Întrând în anul nou, avem să mergem mai departe cu stăruință, înainte și tot înainte. De pedeci și greutăți vom da și în viitor, dar' aceste nici să nu ne descurajeze, nici să ne oprească locului. Voință tare, iubire de neam, muncă stăruitoare, — eată unele din armele, cu cari trebuie să ne armăm și atunci ni se vor împlini și nădejdiile, ca neamul nostru înainte să dea și de bine să dea.

În nădejdea, că munca și străduința pentru înaintare nu ne va lipsi în anul ce am intrat, dorim tuturor

An-Nou fericit!

Foii noue. A apărut în Orăștie o nouă foaie politică săptămânală, cu titlul: »Activitatea«. Redactor e dl *Laurian Bercian*, editor și proprietar dl *Dr. Aurel Muntean*, adv. Noua foaie e pentru părăsirea rezistenței pasive și pentru intrarea noastră în parlament. Redacția se declară de aderentă a programului național, afară de punctul prim al programului, referitor la autonomia Transilvaniei, pe care-l declară de ideal și neîndestulitor.

»Dacă voim — se zice în primar-ticol — dar' să susținem un punct ideal în programul nostru național, acela să se referească la o autonomie pentru întreg teritoriul locuit în preponderanță de Români.

În *Lugoj* asemenea va apăre la Anul-Nou o nouă foaie, în editura dlui *Dr. Valeriu Branisce*, din încredințarea mai multor aderenți ai partidului național. Foaia va apăre de două-ori pe săptămână și va sta strict pe baza programului național dela 1881.

Simplificarea administrației. În chestia simplificării administrației guvernul s'a adresat la oficiile principale administrative, ca să-și dea părerea. Răspunsurile au sosit din toate comitatele și materialul acum se prelucră, așa că încă în sesiunea actuală se va prezenta proiectul de lege despre simplificarea administrației.

FOITA.

Legenda lunilor

Ianuarie și Februarie.

Ianuarie și Februarie sânt lunile cele mai tinere dintre cele douăsprezece ale anului și cu toate acestea sânt puse una după alta în fruntea lui.

La Romanii cei dintâiu anul era alcătuit după sistemul decadic, numai din zece luni. Începutul se făcea cu Martie și încheierea cu Decemvrie.

Numa Pompiliu, un rege dintre cei mai vechi ai Romanilor, a observat că împărțirea aceasta a anului numai în zece luni nu se potrivește de loc cu cursul vremii, adevă că după un răstimp de câțiva ani lunile veniau tocmai întors față cu anotimpurile anului. D. e. lunile, care erau să vină în miezul iernii, cădeau prin miezul verii, cele de

primăvara cădeau toamna și cele de toamna primăvara, tot astfel și sărbătorile de peste an. Astfel Numa Pompiliu a întocmit anul din douăsprezece luni, mai adăogând lunile *Ianuarie* și *Februarie*. El nu le-a pus în fruntea anului, cum sânt acum la noi, ci în coada lui. Astfel, *Ianuarie* era a unsprezecea și *Februarie* a douăsprezecea lună.

Luna a unsprezecea a numit-o *Ianuarie* după numele celui mai vechiu domnitor-zeu al Italiei, *Ianus*. În onoarea acestuia se țineau la 1 *Ianuarie* sărbări mari numite *Januale*, cari erau împreunate și cu jocuri și alte petreceri felurite. O seamă dintre aceste obiceiuri au ajuns până la noi și se întâmplă atât în preseara Anului-Nou, cât și în ziua întâiu, d. e. plugușorul, sorcova ș. a.

La 1 *Ianuarie* oamenii se îmbrăceau în hainele cele mai frumoase de sărbătoare și se duceau la capitoliu în frunte cu consulii, ca să aducă după

obiceiul lor jertfe marelui zeu *Joie*. După aceea se oferea lui *Ianus*: curmale, smochine, miere și un fel de prăjituri făcute din făină nouă*) cu sare, cu tămâie și cu vin. Aceste daruri încă se numiau »*januale*«.

A douăsprezecea lună: *Februarie* a fost închinată zeului mărilor, *Neptun*, din pricină, că mai ales în luna aceea ploile erau foarte multe în Italia. Dar' Numa Pompiliu cu toate-că a închinat luna aceasta zeului *Neptun*, tutoși nu a numit-o după numele lui, ci i-a dat numele de *Februarie*, care cuvânt înseamnă: curățire, purificare, pentru-că ploile din *Februarie* curăță pământul de toate murdăriile de peste iarnă.

La începutul acestei luni, în decurs de opt zile (1—8) încă se țineau niște sărbări publice, pe cari Romanii le nu-

*) De aci obiceiul la poporul nostru de a face *colindeții* (colăcei, cari se dau la colindători) din făină proaspătă, adevă măcinată de curând din grâu din anul acesta.

Din comitate. In adunarea de toamnă a comitetului permanent din Bistrița se votaseră 400 coroane pentru purtarea protocoalelor și în *limba română și nemțească*. In ședința din 16 Decembrie 1900 comitele-suprem a comunicat, că ministrul a *aprobat* această sumă, ceea-ce de altmintrelea e numai conform legii de naționalități, care lămurit dispune, că în comitatele locuite de Români limbă protocolară e și cea română.

Ministrii ungari la Viena. Alaltăieri au sosit la Viena ministrii *Széll, Darányi și Hegedüs* pentru a prezenta Arhiducilor felicitările de Anul Nou. Cu acest prilej ministrii vor a se informa asupra situației din Austria și a confera cu unii membri ai cabinetului *Körber* asupra unor chestii politice pendente.

Széll a conferat ieri timp mai lung cu ministrul comun de externe *Goluchowski*, ear' azi e să fie primit în audiență privată la Maiestatea Sa.

Din Anglia.

Din cercurile curții engleze s'a răspândit știrea, că pe lângă regina *Victoria* e de lipsă să se institue o *regență*. Causa e vîrsta înaintată a reginei. În cercurile intime ale curții se știe, că regina *Victoria* din cauza bătrâneței nu mai poate să corăspundă grelei misiuni ce o are. În chestii politice adese-ori nu e în stare să se orienteze îndestul. Regina se pregătește a merge în vilegiatură pe Riviera. Cercurile normative vor a folosi timpul absenței reginei, ca să institue *regența*. Se afirmă, că *regentul* va fi *prințul de Wales*.

Chestia fiumană.

Chestia orașului Fiume, adusă în incurcăla cu deosebire prin volnicile lui *Bánffy*, le face mult necaz guvernă-

miau *Februarie*. Ele se țineau întru pomenirea morților. Ca semn de jale fruntașii (magistrații) purtau toge albe (fără purpură) ca și particularii, ear' căsătoriile în decursul acestei zile erau oprite.

În 15 Februarie se țineau alte sărbări mari în onoarea lui *Romul* și *Rem*, întemeietorii Romei. Aceste sărbări se numiau *Lupercale*, în amintirea lupoaicei, care 'i-a nutrit pe amândoi pe țormurii *Tibrului*, când au fost mici.

În luna aceasta vorbesc fetele mai puțin, ginerii se ceartă cu soacrele mai puțin și lupii mănăcă mai puțin oi.

Brașov, 27 Decembrie 1900.

I. Darin.

ților nostri. Un corespondent al ziarului *Magyarország* a raportat zilele acestea, că reprezentanța din Fiume va fi aleasă pe la sfîrșitul lunii curente. O depeșă de ieri însă anunță, că pentru Fiume e în pregătire o surprindere. Prim-ministrul *Széll* adevă a instituit, sub președinția guvernului *Gál Tibor*, o comisiune, cu însărcinarea de a studia toate ordinațiunile și dispozițiile, referitoare la dreptul autonom al orașului Fiume. Comisiunea va avea apoi să compună un nou statut al Fiumei. Pe baza acestui statut se va forma o *lege specială fiumană*, prin care ar fi să se pună capăt odată pentru totdeauna conflictelor dintre guvernul unguresc și Fiume.

Comisiunea își va termina lucrarea prin luna Februarie și din cauza aceasta — cum se anunță tot în aceeași telegramă — se vor amîna până atunci și alegerile de membri ai reprezentanței.

După un veac.

Poporul român intră cu ziua de azi nu numai într'un nou an, ci și într'un nou veac. La pragul lui e bine să ne aruncăm privirile asupra veacului trecut, ca întărindu-ne sufletele cu reamintirea faptelor mărete și văzînd cele-ce nu ne-au pricinuit bine, dreaptă și tare luptă să luptăm, pentru de a ajunge ținta dorită de al nostru neam.

1800! Un popor de iobagi muncind pentru câteva mii de trântori, ca aceștia să se resfețe din sudoarea lor. În Transilvania și Ungaria, ca și în țările române străinii sînt stăpînitorii averii lor, muncii lor, Singura mîngăiere biserica, și aceea batjocorită și huiduită, căci era românească. Lumina școlii abia licăria în Blaj, căci institutele de învățămînt înființate sub Șincai își perduseră aproape toate urma. În România școlii grecești, în cari venetici de peste Dunăre își băteau joc de tot ce e românesc, fără durere pentru pămîntul ce 'i hrănea, pe care lasă să-l răpească fără împotrivire vecinul dela mează-noapte.

Românul era însă numai îngenuchiat și nu zdrobit. In suflet cu icoana

mucenicilor zdrobiți pe roată la Alba-Iulia, nu își perde nădejdea în dobîndirea libertății, așa că mîntuitorul an 1848 îl află pregătit pentru de a întreprinde lupta pentru ea. Cu șiroaie de sânge, cu perderi de averi își câștigă poporul nostru dreptul de luptă și jumătatea a doua a veacului ne arată, că numai lanțurile încărcate pe trupul lui 'l-au împedecat de a se dovedi ca popor dornic de cultură.

Biserica română răsufală mai liber. Marii arhierii Andreiu Șaguna și Alexandru Șterca Șuluțiu dobîndesc înființarea metropoliilor din Sibiu și Blaj Preoțimea, apărătoarea limbii și obiceiurilor noastre, are prilej de a se pregăti în seminarii, cari le dau cultura cerută de pozițiunea ei. Șaguna, care avea să facă totul din nou, înzestrea archidieceasa cu seminarul din Sibiu, urmat în aceasta de ceialalți arhierii. El dă bisericii greco-orientale statutul organic, minunata lege, care permite fiecărui fiu al bisericii să iee parte la afacerile ei în mod hotărîtor.

Națiunea își formează în veacul acesta o nouă armată: a învățătorilor. Pretutindeni poporul lacom de lumină deschide școlii, la sate și la orașe, școlii elementare și, cu toate greutatele materiale, chiar și gimnaziile, ca cele din Brașov, Brad, Beiuș, Năsăud. Resultatele acestor școlii se ved în curînd. Preoțime cultă, învățători muncitori, cărturari cu școlii înalte la orașe, țărani rîvnitori de carte, cari nu se mai mulțumesc numai cu cele învățate în școala satului, ci cetesc foile noastre și spriginesc cu rîvnă înființarea de biblioteci populare. Se înființează reuniuni culturale, în fruntea cărora merge *Asociațiunea transilvană* din Sibiu.

Pornirea aceasta spre cultură se arată și pe alte terene. De unde mai înainte Românul era legat de glie și nu putea să se îndeletnicească cu altă muncă afară de plugărie, veacul acum trecut ne dă și comercianți și meseriași români, cari vor împedeca tot mai mult scurgerea banilor nostri în buzunarele străinului. O cunună frumoasă de bănci românești ne dă puțința de a depune prisosul muncii noastre și de a ne ajuta la vreme de nevoie tot cu ai nostri.

DOINE.

Cîntecul lui Ioan Tunsu.

Veste-'n țeară a ajuns,
De-un haiduc ce-'i zice Tuns,
Care-'n codru a eșit,
Cu doisprézece 'ntovărășit,
Tot voinici aleși panduri,
Cu ghebe și cu poturi,
Tot în găitani cusături.
Ei iau miei dela ciobani,
Fără plată, fără bani;
Și păzesc pe la strîmtori,
Să despoaie negustori,
Să ia tot la gălbiori,
Că sînt la purtat ușori.
Unde nici nu te gîndești,
Cu el în cale te 'ntâlnești.
Și te 'ntreabă binisor,
Cu cuvînt blînd, blîndisor:
— De unde ești mai flăcăiaș?
Din ce sat, din ce oraș?
Luat-ai de drum răvaș.

Să nu pătimești cevaș?...
Ești Român, sau Grecoteiu?
Ai palaturi sau bordeiu?
Dacă ești neaș Român
Cată-ți, voinice, de drum;
Ear' de ești vre-un venetic,
Mai stăi să vorbim un pic:
Birul la cine 'ți-l dai?
Și parale multe ai?
Spune-'mi, mîi voinice, drept
Te jur cu pistolu-'n piept:
De ai bani mai multiceii,
Dă jumătate din ei;
Căci dacă oi mai trăi,
Într'una 'ți-oi plăti;...
Ear' dacă oi muri eu,
'Ți-o plăti și Dumnezeu!

Cîntecul lui Dragoș.

Frunzuliță ș'o cicoare,
Pe cel deal, pe ceea vale,
Vine Dragoș goana mare
Pe-un căluț negru călare,

Succesele dobândite pe terenul cultural și economic au fost în bună parte și rezultatul luptelor politice. Punctul falnic al veacului trecut a fost 1848. O pleiadă de bărbați aprinși de dragoste pentru poporul lor, ca Avram Iancu, Axente, Andreiu Șaguna, Alexandru Sterca Șuluțiu, Barițiu, Buteanu, Murășanu ș. a. ne a dat veacul trecut, cari ajutați de mulți alții și de poporul, ce cu atâta drag îi urma, au reușit să sfărâme lanțurile, cari de veacuri îndelungate ne încătușară. Mari jertfe s'au cerut pentru luptele acestea, nu numai în 1848, dar și aproape de pragul veacului, și se vor mai cere și de aici înainte. Isbânda însă va fi a noastră, și asta ne-o garantează acei bărbați, cari în frunte cu veneratul nostru president nu numai că n'au pregetat și nu pregetă a-și pune toate puterile lor pentru a duce la bun sfârșit lupta, dar' au fost ori-când gata a popula temnițele ungurești pentru a dovedi dreptatea cauzei.

În ce privește pe frații noștri din celelalte țări, numai mulțumitori putem fi prevedinței divine pentru cele ce au dobândit și ei. Moldova și Muntenia s'au unit, formând sub conducerea înțeleptului căpitan dela Plevna un regat tare în lăuntru și respectat în afară. Frații din Macedonia, ajutați de cei din România, s'au redeșteptat, și astăzi plaiurile și văile Macedoniei sunt presărate cu școale românești. Românii din Bucovina luptă cu bărbăție contra străinismului cutropitor, numai Băsarăbenii gem adânc sub loviturile onutului muscălesc.

Dându-ne bine seamă de schimbarea cea mare, ce s'a produs în vieața poporului nostru în veacul trecut, putem fi mândri de cele ce am făcut până acum. Această mândrie însă se fie isvorul unei străduințe și mai mari întru dezvoltarea noastră pe toate terenele, căci numai așa vom fi siguri de rezultatele dobândite cu atâta muncă, cu atâtea jertfe și numai așa vom fi siguri, că vom ajunge în sfârșit ținta dorită.

Veac nou fericit!

Cu cămașa albă-floare,
Spălată de-o fată mare.
Colo-n deal la Țigănești
Pe poteca spre Cosmești
Vesel Dragoș că-mi trecea
Și potera-l urmărea.
Eară Dragoș ce-mi făcea?
Un ocol în jur chitea,
În pădure că intra,
Pe poțecă c'apuca,
Pe poteca cea mai strîmtă
Pe unde-i pădurea măruntă;
Pe poteca cea aleasă
Pe unde-i pădurea deasă.
Înainte că mergea
Ear' potira-l ajungea,
Poterașul că-i zicea:
— Te dai, Dragoș, tu 'mpușcat,
Sau te dai tu ori legat?
Ear' Dragoș cum auzia,
Ochii-n cap îi scăpăra,
Brațul drept îi fulgera,
Armele că-și încărea,
Pistoalele-și slobozia,

DIN LUME.

Burii luptă înainte.

Brațul de oțel și lupta îndărătnică a iubiților Buri au îndemnat și pe vecinii lor de acolo supuși tot Angliei, pe Olanzi, pe Africanderi, ca să se răscoală în contra asupritorului comun. Până acum la vre-o 17.000 de Olanzi au dat mâna cu oștile Burilor. De aceea guvernul englez a mai trimis alte trupe de soldați în Africa și totdeodată a luat cele mai aspre măsuri, ca să impedece pe Olanzi de a se mai răscula.

Zilnic ne vin vești despre lupte mai mari și mai mici și mai totdeauna Burii au eșit biruitori. Cea mai înfricoșată pierdere a Englezilor a fost la *Frazenburg*. Aici generalul *Botha* a zdrobit aproape jumătate din oștirea engleză, restul 'i-a pus pe fugă și pe 300 de inși 'i-a prins dimpreună cu tunurile și carere lor.

Atâta vărsare de sânge, atâtea pierderi cumplite au intristat mult pe regina Angliei, *Victoria*, și e vorba, că din cauza bătrânețelor și din cauză că de un timp încoace e și bolnăvicioasă — se se retragă dela domnie și se-și pue regent în loc.

De altă parte, între Englezi au început mai mulți să gândească serios, cum s'ar pute odată pune capăt acestui răboiu costisitor și rușinos. Unii au propus, să se dea Burilor baremi atâtea libertate, ca treburile lor din lăuntru să 'și-le conducă ei înșiși după legile lor, formând astfel un nou stat sub ocărmuirea Angliei.

Dintre străini până acum tot numai frații noștri Francezi și Spanioli au făcut câte ceva pentru ajutorarea Burilor. Din Madrid vine chiar vestea, că în dieta spaniolă s'a făcut propunerea, ca *Spania să facă începutul pentru alegerea unui juriu al marilor puteri, care să judece între Englezi și Buri.*

Tot nu-i pace în China.

Când se zicem Doamne-ajută și telegraful ne imbulzia cu știri, că puterile s'au împăcat cu China, deodată ne pomenirăm, că șiretul guvern chinez

umblă earăși să incurce ițele ca să se mai amîne sfârșitul răboiului, doară doară până atunci se va băga zizanie între puteri, din care numai China ar pute trage câștig. Anume s'a sculat un prinț chinezesc, *Cian-Ci-Ciung*, și la dorința lui împăratul *Kuang-Su* a dat o poruncă cătră cei 2 prinți chinezi, cari sunt însărcinați cu facerea păcii, ca *să nu subscrie încă învoiala de pace făcută odată, până-ce nu s'or mai îndrepta unele puncte din acea învoială.*

Peste tot lucrurile în China sunt încurcate și tainice. Mai mult bate la ochi vicleșugul muscălesc. Trupele rusești adevă s'au întors din China acasă. Țarul le-a lăudat foarte mult. Dar' după o săptămână alte vre-o 40.000 de Muscali au plecat spre răsărit. Ce caută atâtea daste (căci acum sunt 170.000) rusească în Orient? Ni-o esplică aceasta o altă știre, care zice, că Rusia a făcut învoială pe sub ascuns cu China și în urmă și cu *Șahul Persiei*. Rusia se pregătește la mari lucruri în Asia.

SCRISORI.

In atențiunea învățătorilor din tractul Agnitei.

Stimați colegi!

Cu o ocaziune ne-am fost înțeles o seamă dintre frații în Christos și suferințe, colegi de pe valea Hărtibaciului, — ear' celor ce nu știu, prin aceasta li-se aduce la cunoștință, — că în decursul lunei Ianuarie 1901, adevă cu începutul secolului, am proiectat a se ține o ședință literară, la care să participe cu trup și suflet corpul învățătoresc întreg din acest tract protopresbiteral.

Ca această călătorie însă, să fie împreunată cu puține, sau chiar fără spese și mai cu înlesnire, am vorbit în cauză cu Prea Onor. Domn adm. protopopesc N. Moldovan — dare-ar Dumnezeu, să-l vedem odată și protopop; — căci: n'avem puteri și chip de-acum!.. ca convenirea, respective ședința noastră lite-

Zece la pământ curma.
Poterașul se 'ngrija,
Potera că-și aduna
După Dragoș se lua
Și earăși îl ajungea
Și din gură astfel grăia:
— Te dai, Dragoș, tu 'mpușcat,
Sau te dai tu ori legat?
Ear' Dragoș în zări fugea,
Și din gură răspundea:
— Ba nu m'oi da împușcat,
Nici m'oi da de viu legat.
Nu-s babă cu cărpa-n cap,
Ci-s Dragoș cu comănac.
Și-atunci Dragoș ce-mi făcea?
În pădure că intra,
În desiș se afunda
Nevăzut că se făcea;
Ear' potera că-l perdea,
Prin pădure rătăcea,
Și în urmă rămânea.
Eară Dragoș cel viteaz,
Cu bujori în obraz,
La lumină că eșia,

Și roibul își priponia
De țărșul de argint
Virît în negru pământ.
Ear' el cum se odihnia,
Într'o mână se lăsa
Și începea a cânta,
Văile de răsuna,
Codrul se cutremura,
Ș'un dulce freamăt scotea.
Dușmanii se spăria
Și-n grabă se 'mprăștia
Pe sub stânci de s'ascundea.
Apele din curs stătea,
Și păsările-asculta
La cântul Dragoșului,
Împăratul codrului!

CUGETARE.

Pasul vremii e de trei feluri: încet și fără veste vine viitorul, ca fulgerul dispăre prezentul și vecinic pe loc stă trecutul. De aceea așteaptă totdeauna pregătit viitorul, folosește iute prezentul și te ferește de fapte rele, căci fiind odată ale trecutului nu se mai îndreaptă

rară, să se țină în aceeași zi cu conferința preoțească. E vorba de o convenire socială română în toată puterea cuvântului.

Deci în scopul de a pute avea și noi o ordine în acea zi înălțătoare de suflete, rog și pe această cale a se însinua la subscrișul acei domni colegi, cari ar dori a se produce la proiectata noastră ședință literară cu vre-o disertațiune, declamare sau cu ori-ce altă lucrare, care cade în competența noastră, specificându-se titlul, ce o are sau care se va da aceleia.

Până în prezent numai dl inv. din Bârgăuș I. Muntean și subscrișul sântem angajați cu câte o »disertațiune«.

În scopul de a se pute compune și publica mai de timpuriu programa, rămân în speranța și convingerea, că vom avea în curând mulți concurenți.

Agnita, la 27 Decembrie 1900.

Ioan Raicu,
inv.ș.

Primirea unui preot.

Șoroștin, 30 Decembrie.

Multe și frumoase lucruri se pot ceti în prețuita »Foaia Poporului«, publicate din diferite părți ale patriei noastre, singur din comuna noastră Șoroștin nu se aude nimic, ca-și-când nu ar exista, deci mă rog a da loc următoarelor:

Comuna noastră Șoroștin se află în marginea comitatului Albei-de-Jos, protopopiatul Blajului, locuită de Români și Sași, majoritatea Români, cu pământuri destul de roditoare și oameni sîrguitori, dar' durere, că pe mântuirea sufletului puțin preț pun, de oarece sf. maică biserică s'a început a edifica acum vre-o 26 ani și și acum te bate vîntul într'insa ca și afară.

Școală avem destul de corăspunzătoare, mulțumită tatălui ceresc și superiorilor nostri că ne-au învrednicit cu un învățător harnic care își cunoaște chemarea sa.

Sperăm că și maica biserică în curînd o vom vedea isprăvită și înfrumusețată cum se cuvine casei lui D-zeu, avînd în fruntea noastră un preot tîner, pe care acum de curînd l-am primit în mijlocul nostru, ca pe un părinte sufletec, cu brațele deschise.

La sfatul învățătorului nostru ca să arătăm că nu numai conlocuitorii nostri Sași își știu primii pe preoții lor, în 9 Decembrie a. o. cu trei trăsuri, două care cu câte patru boi ne-am dus până la comuna vecină Țapu, unde a fost sosit onoratul domn preot Valeriu Maior. Acolo învățătorul nostru în faunța mai multor poporeni l-a primit cu cuvinte scurte, dar' potrivite.

Dela Țapu am plecat cu toții spre comuna noastră.

Sosind între hotare ne-a întâmpinat junii comunei noastre călări, cu prapori în mâni, îmbrăcați în haine de sîrbătoare, și prin o vorbire scurtă ținută de junele Mihailă Suciș am fost bine primiți și așa cu călărașii nostri în frunte am sosit la marginea comunei, unde am fost de nou întâmpinați prin o vorbire frumoasă din partea învățătorului și de o mulțime de popor de ambe sexele.

La mijlocul comunei ne-a întâmpinat muzica săsească petrecîndu-ne până la casa parochială.

Mai marea noastră mirare a fost, că în lungul stradei din capul satului până la locuința preotului am trecut pe sub 17 cercuri de triumf care de care mai împodobit cu tot felul de țesături, între sunetul campanelor. La poarta curții parochiale era un arc de triumf împodobit cu verdeață și mai multe cununi cu inscripțiunea de »Bine ați venit«. În curte ne-au primit copiii de școală cu cântarea poeziei »Momente dulci de dulci plăceri« și două fete în vestimente de sîrbătoare cu câte un buchet de flori naturale, predându-le onoratei doamne preotese ca semn de supunere și recunoștință.

Sosind în curtea parochială, dl Maior a ținut o vorbire frumoasă mulțumind lui Dumnezeu, că a sosit în pace, și poporului pentru primirea cea strălucită ce i-a făcut.

După ameză s'a dat un banchet din partea alor mai mulți poporeni în onoarea noului preot, luând parte la banchet și dl preot Dancu din Țapu, Victor Maior, fratele dlui Valeriu Maior, mult onor. doamnă soția dlui Dancu, dl preot luteran și muzica Sașilor.

În decursul banchetului s'au ținut mai multe toaste.

Meritul acestei primiri frumoase este mai mult al învățătorului nostru Teodor Țiglaru, care este un om sîrguitor în toată privința. De doi ani se obosește la noi ca învățător, în care restimp neavînd în școală recușitele necesare pentru învățămînt, a colindat cu orai, pe cari i-a pregătit dintre băieții de școală și din venitul dobîndit a cumpărat mapa Ungariei în preț de 5 fl. 75 cr. (11 cor. 50 bani), ear' în vara anului c., 5 Aug., făcîndu-se petrecere în curtea școlii, din venitul curat a cumpărat tabele parietale de cetit în preț de 2 fl. 40 cr. (4 cor. 80 bani). Acum și-a propus ca în înțelegere cu dl preot să întemeieze și o bibliotecă populară pentru luminarea poporului.

Cu toate-că nu e cântăreț de frunte, totuși copiii nostri toate cântările dela sf. liturgie le cântă în maica biserică, spun Apostolul, Credeul și Tatăl nostru.

Dee bunul Dumnezeu ca și propusul de mai sus să i-se îplinească și să-l țină Dumnezeu mulți ani fericit în deplină sănătate între noi și familia sa, care este număroasă.

Chirion Cîmpean,
econom.

Impărțirea darurilor de Crăciun între copii săraci din Sibiu.

Duminecă, în ajunul Crăciunului, la 3 ore p. m. s'a început în sala dela »Gesellschaftshaus« în Sibiu sîrbarea împărțirii darurilor de Crăciun.

Într'alte locuri misiunea filantropică și creștinească de a alina chiar în timp de iarnă grea suferințele celor lipsiți prin împărțirea de felurite daruri revine corporațiunilor și mai ales reuniunilor de femei. La Sibiu inițiativa a luat-o de mai mulți ani Reuniunea sodalilor români, punînd la cale un act filantropic, a cărui mărime numai cei de față l-au putut din destul aprecia.

Cetitorul poate fi singur mărturie, cătă muncă, cătă strădanie s'a dezvoltat aici în Sibiu din partea mai multor membri ai acestei vrednice Reuniuni, în frunte cu presidentul ei Victor Tor-dășianu.

Dacă în ajunul Crăciunului s'au împărțit la aproape 500 de copii săraci daruri în preț de 2000 coroane, meritul aproape întreg se cuvine rivnei apostolești a celor amintiți aci.

Dar' manifestația de Duminecă are un al doilea moment de valoare, rar de tot în viața noastră socială. Am fost fericit să vedem pătura noastră cultă-inteligentă, așa numita societate aleasă sibiană, muncind alături și împreună cu clasa mijlocie, cu burghezimea noastră. La alte neamuri, la Sași și la Unguri, o astfel de muncă comună este firească, este un lucru de sine înțeles. Noi însă până acum ne-am ținut mai țanțoși decât alții, noi prea am făcut deosebire între »nobili aristocrați« și meșteșugari și negustori ignobili. De aceea am tot stat așa, pironiți locului.

Adunarea și împărțirea darurilor s'a făcut sub protectoratul d-nei Minerva Dr. Brote. Alătura cu dînsa au muncit pentru colectarea și pregătirea hainelor ce s'au împărțit, doamnele: Ana Dr. Moga, Silvia Dr. Barciuanu, Maria Dr. Crișan, apoi d-șoarele: Zina, Geni și Rica Moga, Tenzi Penciu, Eleonora Borcia, Delia Marienescu, Delia Olariu, Sabina Brote.

Pe de altă parte au ostenit în aceeași cale d-na: Elena Roșca, apoi d-șoarele: Maria Costea, Elena Buian, Elena Grindean, Ana Stanciu, Eugenia Călborean, Evelina Luca, Eva Marcu, Aurelia Bogorin și Paraschiva Stoica.

S'au împărțit cu daruri în haine, încălțăminte, colaci și alte mărunișuri în primul rînd ucenicii români dela meserii, apoi școlari săraci din Sibiu-Cetate, suburbiul Iosefin, Poarta Turnului dela școlile române gr.-or. și gr.-cat.

Actului de distribuire, precum s'a anunțat, i-a premers o frumoasă producțiune. Dl N. Cristea, venerabilul asesor consistorial, a deschis festivitatea printr'o vorbire ocașională, tîlmăcind bucuria generală în fița acestei mari binefaceri și arătînd, că nobilul gînd s'a zămislit în sinul Reuniunii sodalilor și al comitetului.

Corul mixt al sodalilor, puternic de 40 persoane, ne-a înălțat inima cu trei cântări religioase. Dl dirigent Candid Popa se poate felicita, că este conducătorul celui mai bine aranjat cor de meseriași români din țeara noastră.

În numele tuturor celor prezenți, binefăcători și beneficianți, a rostit »Rugăciunea« de mulțumită cătră părintele ceresc tot dl asesor N. Cristea.

Intregei solemnități îi dădea un caracter deosebit gupele de irozi și colindători, cari în decursul sîrbării s'au produs cu diferite colinde și alte cântări ocașionale.

Distribuirea însăși a decurs apoi destul de regulat.

Publicul român din Sibiu a manifestat mare interes față de acest act de binefacere. Am remarcat prezența familiilor și a domnilor Cristea, Penciu, Dr. Marienescu, d-na Frîncu, Tincu, adv., Harșianu, d-na Tilea, Dr. T. L. Tilea, Vătășan, C. Pop, Mihai, T. Popovici, Lucaș, D. Comșa, Borcia, Orlea, N. Bogdan și G. Vătășan, profesori (Brașov) și alții, al căror nume a-l reda aici, ne este cu neputință.

Scurt zicînd: Moș Crăciun estimp a fost în toate privințele bogat și galant. Fericit cei milostivi, că aceia se vor milui.

Liu.

PARTEA ECONOMICĂ.

Industria de casă pentru bărbați.

Deși nu se poate pretinde ca, economul să-și facă el însuși toate lucrurile, ce se țin de economia din casă și afară, cum a fost la începutul omenirii, când nu se aflau măiestri, ci fiecare om trebuia să-și facă el însuși nu numai toate hainele pentru îmbrăcăminte, ci chiar și uneltele de lipsă la lucru, totuși credem, că anumite unelte economice mai simple și le-ar putea face și economii noștri, cu deosebire în serile cele lungi de iarnă, când nu au alt lucru.

La această propunere, par'că vedem de acum, cum unii economi vor clătina cu capul și vor zice: avem noi destul de lucru și iarna cu nutrirea și adăparea vitelor, cu rănitul gunoiului acelor, cu tăiatul lemnului și altele, prin urmare nu ne mai rămâne timp și de măiestrie.

Recunoaștem și noi, că și iarna, cu deosebire, dacă economul mai e și singur, e destul de ocupat peste zi, așa că une-ori i-se pare că trece prea curând. Nu este însă ocupat seara, afară doară de casul acela, dacă mai știe și ceti câte ceva, sau că mai ascultă în câte o seară la vre-o prelegere economică în școală, sau că ia parte la corul de plugari sau la alte petreceri.

Pe lângă toate acestea noi credem, că mai ales economii cu familii numeroase, s'ar mai pute îndelețnici seara, ba une-ori poate chiar și peste zi cu unele lucruri de mână, cari fiind apoi mai târziu vândute, ar mai aduce câte ceva câștig și pentru economia casnică.

Astfel de lucruri de mână, sau manufacturi, cum se mai numesc, pentru cari aflăm materialul de lipsă de-a geaba peste tot locul sunt: împletitul și cusutul pălăriilor de paie, împletitul leșelor din nuele de răchită, apoi coșuri de căruță, coșerci și altele, cioplitul și pregătutul unor unelte mai simple de lemn pentru cară și căruțe, precum sunt: cuiele, leucele, osiile, loitrele, rudele și scândurele de jug, apoi greblele și furcele de fân, împletitul papurii în rogojini, corfe de mână, coperișe pentru căzile de varză și alte, giluitul și lucratul scândurilor pentru anumite mobile de casă, pentru pаланuri, nimestii (superedificate) ș. a.

Ca în toate lucrurile, așa și în privința aceasta școala ar trebui să premeargă cu pilda bună. Încă de aci ar trebui să vadă fiitorul econom, că dacă pentru toate nimicurile va împrăști banii adunați cu atâta trudă și osteneală din plugărit, în curând o să ajungă ca să nu aibă pe ce-și procura lucrurile cele mai neapărat de lipsă pentru trebuințele casnice.

Cu bucurie vedem de altminterlea, că în timpul din urmă s'a pornit o viață mișcare în privința aceasta în unele din școlile noastre populare. Mai mulți învățători, au început a deprinde și pe școlarii lor cu împletitul și cusutul pălăriilor de paie. Pe unii earăși îi vedem deprinzând împletitul nulelor, a papurii sau făcând alte lucruri folosite pentru economie, pe alții earăși îi vedem deprinzând stupăritul rațional.

Deprinderea mai departe a acestor ramuri laterale ale economiei, rămâne

în datoria părinților ca aceia dintre fiii lor, cari au avut prilej de a învăța în școală câte ceva, să nu uite de tot, ci să mai deprindă și pe acasă, ca la urmă să poată trage și folosul practic din acelea. Să nu le fie rușine, dacă copiii lor pe lângă economia vitelor și a câmpului, vor mai pricepe și deprinde cât de cât și oare-care meserie, »câci c'o meserie bună, poți plăti multă datorie«, după-cum zice un proverb.

De altă parte nu trebuie să uităm nici împrejurarea aceea, în care se află o parte însemnată dintre economii noștri, că cum au trăit părinții și moșii noștri, noi cei de astăzi nu mai putem, fiindcă ne-am prea înmulțit, ear' moșioarele au rămas tot acelea, așa, că unde mai înainte trăia un singur econom, astăzi trebuie să triască câte doi și trei. Apoi dările și aruncurile de tot felul încă s'au sporit fără măsură, așa că un econom din zilele noastre trebuie să plătească întreit mai mult, ca cum plăteau părinții sau moșii lui.

În poporul nostru sunt ascunse multe talente, cari nu ar trebui îngropate în pământ, ci aplicate acolo unde vedem, că e trebuințe de ele. Și tocmai aici greșesc cei mai mulți din economii noștri, pentru-că, dacă ved pe copilul lor împletind la paie, ei îi strigă în batjocură: »Lasă-le moi Ioane și-ți ia cartea de învăță, că doar' tu nu ești copil de Săuciu sau Sas, să faci pălării de paie!« sau că-i zic așa: »Lasă-le Ioane, că uite eu am îmbetrânit și n'am mai purtat vara pălării de paie!« ș. a. Dacă-l ved earăși împletind la o leasă de nuele, earăși îi strigă, se o lasă la naiba, că o face nenea Toader din vale, că el are »meșteșugul« acela. Și tot așa dacă-l ved cu securea, cu barda, cu firezul, sau sfredelul.

După-cum am văzut din cele înșirate până aci, unii copii ar și ave oare-care aplicare de a se deprinde până sunt mici cu unele meserii, dacă i-ar lăsa și îndemna și părinții lor și, dacă aceștia le-ar înlesni lucrul, punându-le la îndemână materialul și uneltele neapărat de lipsă. Dar' unii părinți, după cum am văzut, s'au că nu-i lasă și-i dojenesc, sau că apoi nu le pun la îndemână uneltele de lipsă și astfel talentul, care ar pute aduce oare-care dobândă, se îngroapă în pământ.

Și e foarte trist, că unii părinți fac astfel! Pentru-ca să ne gândim puțin: oare lui Ioan, pe care-l muștră tatăl său, când împletit la pălării de paie, la coșuri de nuele și altele, îi va da mâna tot așa de bine ca și tatăl-său, se plătească cu bani gata pentru toate nimicurile? La întrebarea aceasta răspundem, că nu! De oare-ce tatăl său, după cum am zis și mai sus, a trăit singur, ear' Ioan trebuie să împartă moșia aceea poate încă cu patru sau cinci frați ai lui.

Nu putem trece cu vedere la locul acesta o altă pornire, care în timpul din urmă s'a lăsat foarte tare între o parte din economii noștri. E vorba de aceea pornire, că mulți ar vrea să-și facă copiii lor tot »Domni«, îndată ce știu bălbăi ceva carte, fără a-i examina mai de aproape, sau a se informa dela cei competenți, că oare aceia au talentul de lipsă pentru învățătură? (Va urma).

Drepturile și datorițele învățăcelilor de meserii, ale părinților și stăpânilor.

Toți de-arîndul am ajuns la convingerea (încredințarea pe deplin), că trebuie să ne formăm cât mai îngrabă clasa meseriașilor, astăzi reprezentată prin un număr, ce abia poate fi luat în seamă. În urmare dăm sfaturi peste sfaturi: ca părinții să-și așeze copiii la meserii. Dar' prea puțin, sau chiar de loc nu li se fac cunoscute unele din cele mai neapărate cerințe pentru încunjurarea multor pedeci, greutate și neplăceri, ce adesea se ivesc în cale. Unele din aceste cerințe sunt: drepturile și datorițele, prevăzute în lege, cu privire la ucenicia de meserii, asupra cărora vom întreține de astă-dată la acest loc pe cetitori.

Ori-care meseriaș sau fabricant de sine stătător poate ține învățăceli; acestia însă trebuie să fi împlinit vârsta de 12 ani. Copiii sub 12 ani se pot primi ca învățăceli numai cu îngăduința deregătorilor industriale. Ei însă rămân îndatorați a cerceta regulat școala poporală de toate zilele până la vârsta de 12 ani.

Primirea învățăcelului se face pe temeiul unui contract încheiat înaintea deregătorilor industriale. În acest contract sunt de a se satori amănunțit drepturile și datorițele ambelor părți, adică ale părinților sau tutorilor și ale meseriașilor, aume: durata (timpul) învățăturii, întreținerea și susținerea învățăcelului.

Timpul învățăturii se estinde cel puțin până la al 15-lea an al vârstei învățăcelului.

Meseriașul este îndatorat după lege:

1. A învăța pe ucenic în meseria sa, a-l deprinde în moravuri bune, la ordine (bună rânduială) și sîrguință;
2. A-i da prilej și a supraveghia, ca în sărbători să iee parte la serviciul dumnezeesc;
3. Dacă ucenicul n'a împlinit vârsta de 12 ani, trebuie să-l lase a cerceta școala poporală de toate zilele, și dacă a trecut de 12 ani, să cerceteze școala pentru învățăcelii de meserii;
4. Dacă după contract ucenicul aparține familiei meseriașului, la întâmplare de boale, trebuie să i-se deie îngrijirea de lipsă;
5. A încunoștiința pe părinți, respective pe tutor și pe învățător despre îmbolnăvirea învățăcelului;
6. Învățăcelul trebuie pus numai la lucrări, ce se țin de meserie, și nu a-l folosi și la lucrări, ce aparțin servitorilor ori servitoarelor.

Ucenicul este dator să asculte de stăpânul seu ori de locșitorul aceluia. El rămâne în creșterea casnică a stăpânului până vârsta de 18 ani, dacă în casa aceluia are locuință și mâncare.

Când sfirșește cu ucenicia, tinărul primește dela deregătorii industrială un atestat, în care se scrie și clasificarea (calculul) din atestatul școlar.

Legătura dintre măiestru și ucenic se poate desface și înainte de împlinirea timpului prevăzut în contract, anume: când unicul este chemat să-și îplinească datorițele de ostaș, sau când vieța ori sănătatea ucenicului, prin urmarea mai departe a cutărei meserii ar fi primjduite.

În anumite casuri, s. p. când ucenicul nu are aplecare spre cutare meserie, sau timp mai mult de două luni a fost bolnav, mai departe, dacă stăpânul își părăsește meseria sau se strămută în alt loc (oraș sau țară), tot așa când ucenicul dorește să învețe altă meserie, ș. a., în astfel de întâmplări încă se poate desface contractul dintre stăpân și ucenic, înștiințându-ne cauza cu 14 zile mai înainte.

Dacă desfacerea contractului o prinuiește ucenicul, acesta, respective părintele sau tutorul, are să plătească stăpânului seu pentru învățătura primită în tot timpul cât a stat la el, și ca despăgubire tot pentru învățătura, încă pe o jumătate de an înainte. Dacă însă măiestrul este pricina desfacerii contractului, el este îndatorat a purta cel puțin cheltuelile, ce se cer pentru așezarea

Avram Iancu.*)

Să spun cine a fost Iancu? Să presint în cuvinte caracterul seu, să-l înfățoșez în culmea gloriei, și să descriu viața sa din urmă, tragică și desnădejduită? Ar însemna să scriu o epopee despre bărbatul, în pieptul căruia a bătut cea mai nobilă inimă românească și în

legende despre falnicul lor fiu. Și întrebați poporul țeran, care în graiu de versuri vă va spune, cine a fost Iancu.

Da, poporul și azi, după un jumătate de veac ne spune, că Iancu a fost viteaz nelintrecut, fala românismului, preamărindu-l astfel:

*Sună codrul și răsună,
Sună codrul, nu-i minciună,*

Iancu la 1848.



Astăzi cu bucurie
Românilor veniți

Pe Iancu în câmpie
Cu toți să-l însoțiți.

Cântec vechiu.

ucenicului la altă meserie. Ear' la înțelegere, că în contract s'a prevăzut o anumită despăgubire, măiestrul este dator să o răspundă pe aceea.

Dacă învățăcelul fuge dela măiestrul seu, el poate fi adus îndărăt prin mijlocirea deregătorilor industriale.

Din B. E.

Romul Simu.

urmă ar trebui să fac o tragedie, tristă și posomorită.

Despre Iancu întrebați stâncile și brazii din Munții - Apuseni și valea Crișului - Alb din Zărând, cari în tainică tăcere vă vor șopti

*) În curând va apăre o broșură despre mormintele marilor noștri bărbați dela 1848/9 de *Silvestru Moldovan*. Articolașul despre Iancu, publicat aci, e luat din această broșură.

*Că carere Iancului
Pe dealul Feleacului
Merg scipind ca stelele
Și lucind ca soarele
Și la boi coarne de ceară
Nu-i viteaz ca Iancu 'n țeară.*

Sau îl deplânge în accente duioase, tânguitoare, cântând.

*Jale-i Doamne, cui îi jale,
Jale-i Doamne muntelui*

Pațaniile lupului.

Supărat și mai mort de foame sta lupul într'o răspântie, neștiind cum s'o mai cârnească, când de odată dă peste el cumătră-sa vulpe.

Cum mai trăești tu, cumetre? — îl întrebă vulpea voioasă.

Cum se trăesc? — rău de tot! — răspunse lupul supărat.

— Uită-te cumătră la mine! căci sânt mai mort de foame și primăvara nu mai vine odată, ca se mai dau și eu de dulce! — Dar' tu cum o duci cumătră? — întrebă lupul mai depart.

— Eu? — Eu o duc foarte bine! cumetre lupule. La sate sânt acum tot nunte și petreceri, apoi eu încă mă îmbulzesc pe acolo, și mai apuc câte o găină grasă, mai câte un ciolan de carne și alte d'ale mâncării. — Uită-te numai și acum ce burtă am!

— N'ai face bine să mă duci și pe mine la vr'o nuntă, cumătră vulpe?

— Cum să nu! — îi răspunse vulpea. Chiar acum se face o nuntă în capul satului, unde știu, că ne vom ospăta bine.

Auzind lupul de asta, numai decât prinse curaj și plecă după vulpe. Ajungând în capul satului, vulpea trage drept la omul cu nunta, care 'și-a fost umplut pivnița cu tot felul de mâncări. La pivniță era o fereastră nu tocmai mare, dar' totuși de ajuns ca se poată străbate prin ea atât lupul cât și vulpea.

Vězându-se lupul acum între atâtea mâncări bune și gustoase, s'a îndopat din seamă afară, așa încât abia se mai pută mișca. Vulpea însă mai vicleană a mâncat și nu prea și când a auzit, că omul cu pivnița s'a deșteptat, zup! odată a sărit pe fereastră afară. Lupul dă se iasă și el, dar' de îndopat, ce era nu s'a putut strecura prin fereastră. Omul cu paguba auzind sgomot prin pivniță s'a dus tiptil acolo și vězând cum lupul economisează pe acolo, a mai chemat și pe alții în ajutor și atâta mi ți-l'au mai

îmblătit, încât era p'aci p'aci să-și lasă fălcile.

— Pe semne așa-i pe la nuntă, — își zise lupul, după-ce apucă earăși la largul, dar' în sfârșit mâncările acelea au și fost vrednice o bătaie bună.

Mergând el așa amețit pe câmp, a ajuns la marginea unui riu înghețat, unde tocmai se afla o scroafă cu purceii mici, vrând se treacă pe acolo cătră casă.

— Stăi, că-ți mănânc purceii! — zise lupul cătră scroafă.

— Cum se mii mănânci tu așa ne-botezați? îi răspunse scroafa, — ci vino mai bine și-mi ajută să-i botezăm mai ântăiu.

Lupul numai decât se apropia de scroafă, gândindu-se în sine la costițele cele fragețe ale purceilor. — Ei dar' aceea abia ce se apropie bine de ea, mi ți-l' și inhăța și — zup cu el pe sub ghiață.

De armele Iancului,
Că le plouă și le ninge
Și n'are cine le 'nceinge.

Și în alte asemenea înălțătoare sau triste plâsmuiri păstrându-i aducerea aminte.

Priviți apoi cele două portrete, cari reprezintă două epoce din viața lui Iancu: epoca de mărire și de decadență; ele ne înfățișează pe eroul și umbra lui, pe aprigul luptător și pe martirul suferind.

Astfel în ochii nostri sufletești ni-se va înfățișa real figura lui Iancu, din timpul gloriei și din timpul, când a fost copleșit de menorociri.

La 1848/9. Iancu a fost asemenea unui astru strălucitor, care cu razele sale înviorază și deșteaptă la noua viață o lume întreagă, ca apoi să se întunece și să apună nenatural și înainte de vreme.

Născut la 1824, evenimentele dela 1848 l-au aflat încă tânăr, dar' el s'a angajat la lupta națională cu tot entuziasmul și cu toată puterea marelui seu spirit.

Bărbat entuziasmat și nobil, cu iubire nestinsă pentru națiunea sa, el a dat expresiune fidelă sentimentelor și aspirațiilor poporului, făcând să triumfe cauza națională.

Dar' abia au trecut 3 ani dela frumoasele succese, obținute cu arma și Iancu a încetat de a mai lupta și a se interesa de soarta poporului seu, pentru care jertfise atât de mult.

Mintea sa ageră s'a întunecat, nobilul seu suflet s'a zdrobit!

Fost-a cauzată această stare de dușmanii neamului nostru, pe cale măiestrită? Sau sufletul seu s'a zdrobit, asemenea altor mari bărbați, văzându-și speranțele sale nimicite și jertfa adusă, prefăcută în nimica?

E la mijloc aci mâna crudelă omenească sau mâna nemiloasă a sorții?

Nu se știe!...

În starea sa tristă Iancu a trăit mulți ani, mai cu seamă în Zarand, prin Baia-de-Criș, Brad și prin satele dimprejur. Pe aceste locuri umbla el rătăcitor, fără a se interesa de nimic și având de tovarăș nedespărțit un fluier de paltin, făcut de el însuși.¹⁾ Când pustiul îi apăsa greu sufletul, Iancu își scotea fluierul și cânta de jale, de jale adâncă și pătrunzătoare, de-ți rupea inima.

¹⁾ Acest fluier e acum în posesiunea »Asociațiunii«.

— Așa-'mi trebuie, — zise lupul, când ești mai în jos printr'un burduf de sub ghiață, — așa-'mi trebuie! dacă umblu să mă fac și popă. Dar' nu face nimic — zise lupul, abia gâfâind, după mâncarea cea grasă dela nuntă, s'a căzut să și beau odată bine... Dar' lasă numai, se gândi lupul în sine, voi îngriji eu, ca să nu mă mai poată păcăli nime așa ușor!

Mergând el așa mai departe, eată că dă de un cal, care sta în trei picioare. Ce-ți este fêrtate, de stai cu piciorul acela ridicat? — îl întreba lupul, gândindu-se la pecia cea dulce de cal.

— Ce să-'mi fie? — răspuse calul — eată 'mi-a dat un steap de mărăcine mai gros și 'mi-ar trebui un doftor, ca să mi-'l scoată.

— Numai de atâta te plângi? — lasă-'l numai pe mine! — îi zise lupul, căci eu chiar acum am învățat doctoratul.

Lupul se apropia de cal tot mai bine, dar' acesta ne teamă, ne seamă atâta

Iancu a murit la 10 Septemvrie 1872 în Baia-de-Criș și a fost înmormântat în cimiterul comunei Tebea, unde se înalță falnic Goronul lui Horia.

Înmormântarea 'i-a fost impunătoare.

În ziua de 1/13 Septemvrie 1872, ziua înmormântării, peste 5000 de oameni s'au adunat din toate părțile țării la Baia-de-Criș, ca să petreacă la locașul de veci pe marele bărbat.

Între cei sosiți erau prefectul *Simeon Balint*, dela Roșia, tribunii *Andreica* și *Nicola* și mulți alți fruntași și soți de arme de-ai lui Iancu.

Iancu la 1872.



„Eu nu sânt Iancu. Iancu e mort.
Eu sânt numai umbra lui Iancu.“

Cuvintele proprii ale lui Iancu.

La înmormântare au slujit protopopul de atunci al Zarandului, *Nicolae Mihălțean*, împreună cu 30 de preoți, toți îmbrăcați în sfinte odăjdii.

În Baia-de-Criș a ținut protopopul *Nicolae Mihălțean* o vorbire duioasă poporului adunat, apoi conductul s'a pus în mișcare. Privește era măreață. Mulțimea preoților, îmbrăcați în haine de slujbă, potopul de popor, fără capăt și fără sfârșit, carul mortuar, lumina făclilor, cari formau un șir lung... toți și toate păseau încet și liniștit, în sunetul a două bande de musică, cari cântau versuri de jale și în sunetul clopotelor, cari răsuna din depărtare, de oare-ce la înmormântare au fost trase clopotele în întreg Zarandul.

mi-'l lovește cu picioarele amândouă peste fălci, încât acela numai să răstoarnă ca un putregaiu la pământ.

— Și asta-i bună! — zise lupul abia ridicându-se dela pământ, — dacă mă pune păcatul de mă fac și doftor și nu-'mi pot vedea de cale.

Mergând lupul așa târbăcit mai departe, ajunsese într'o poiană mare dintr'o pădure unde află doi țapi, certându-se pentru pășune.

— Ce-'i cu voi așa și pe dincoala! — le zise lupul sfătos, vrând să le fie el judecător, căci din această lefterie se gândea, că la urmă se va alege cu osândirea unuia dintre pârâși.

— Ce să fie? — răspuse unul dintre țapi, — eată nu putem împărți pășunea de pe poiana aceasta.

— Asta-'i toată gălceava voastră? — îi întreba lupul cu mirare. — Apoi stați numai, că v'o împart eu, numai să ascultați de mine.

Astfel a sosit conductul la cimiterul din Tebea, unde, lângă Goronul lui Horia 'i-a fost menit loc de odihnă marelui Iancu. Poporul se oprește, năpădind întreg cimiterul și împrejurimea, ear' sub falnicul Goron se ridică vrednicul avocat din Baia de-Criș, *George Secula* și rosti a doua cuvântare, minunată și plină de avânt și foc național.

Apoi sicriul a fost lăsat jos în sinul pământului.

Călătorule, dacă soarta îți va îndrepta pașii rătăcitori pe valea Crișului-Alb, să-ți fii de datorință a cerceta cimiterul din Tebea, dar' să intri în el cu pietate și smerenie, căci aici, ca în un Panteon, se păstrează suvenirul celor mai mari martiri ai poporului nostru, *Horia* și *Iancu*.

Goronul lui Horia se înalță maiestos, ear' în aretul lui se află mormântul umilit al lui Iancu. Mormântul e încunjurat cu grilaj de lemn și e însemnat cu o simplă cruce de piatră, care are o nalțime de 2. m. 35. cm. ear' inscripția pe ea e următoarea:

A V
R A M
I A N
C U
Adv. PREF.
LEG. GEM.
în anu
1848—9
† 1872. *)

SFATURI.

Îngrijirea dinților.

Pentru ca se păstrăm întregitatea dinților nostri și astfel se încunjurăm durerile de dinți și măsele, este neapărat de lipsă, ca la lucrarea cu dinții se nu facem esces. Când mâncăm sau roadem ceva, se n'o facem aceasta numai cu o parte a dinților, ci se folosim amândouă părțile în măsură cât se poate de asemenea. Este o mare greșeală, când fumătorii țin țigăreța sau țevă dela pipă tot numai pe o parte. Prin aceasta își strică ei înadins o parte a dinților.

^{*)} Adecă: Avram Iancu, Prefectul Legiunii Gemine în anul 1848—9, mort la 1872.

— Așa să fie! își ziseră țapii văzând pe lup, că de abia se mai poate târa! Vezi bine! că lor încă le era dor să-'l apuce, odată la răfueală, ca să-'și răsbune pentru multele capre și iezi, pe cari le-a înghițit tâlharul de lup.

Până-când lupul se făcea, că caută, cum să împartă pășunea, țapii se înțeleseră între sine, ca să-'l burdușească din răspuțeri cu capetele și coarnele lor când îi va chema la judecată.

— Eată am aflat mijlocul poenii! — le zise lupul, — mergeți unul din sus, ear' celalalt din jos și apoi veniți drept la mine, dar' vă însemnați bine locul pe unde treceți, că acela e miezuina poenii.

— Bine așa să fie! — ziseră țapii și 'mi-se sloboziră unul dintr'o parte ear' celalalt din altă parte asupra lupului și când ajunseră la el, îl lovira cu atâta putere încât rămase acolo mai mort pe loc.

Asupra dinților mai au un efect stricacios chiar și unele dintre mâncări. Mai stricacioase sînt poamele și cu deosebire cele acre, apoi mâncările înăcrite cu oțet și zaharicalele. Fumatul abia dacă e stricacios dinților, ba uneori, după mâncările mai grase, acela devine chiar folositor, de oare-ce curăță și desinfectează gura și dinții de unele mirosuri și materii, ce rămân acolo după mâncare. Mai departe este stricacios pentru dinți, a bea apă prea rece, după mâncările calde.

Ce privește curățenia dinților, scobitoarea joacă în privința aceasta un rol foarte însemnat. Cele mai bune scobitori, sînt cele de pene de gâscă, după cari urmează cele de molid (brad). După curățirea dinților prin scobire, este bine, ca se ne clățarim gura cu apă curată, însă nu prea rece. Curățirea dinților cu periuța de dinți, trebuie să se facă în fiecare zi de câte trei-ori și anume: dimineața, la amiază și seara. Purcizînd astfel, ne vom pute conserva dinții și măselele, pînă la cele mai adânci bătrânețe și astfel nu vom fi espuși durerilor chinuitoare de dinți, nici nu vom fi siliți a alerga pe la doctori, ca se ne scoată dinții sau măselele găunoase și stricate.

Ascuțitul bricelor.

Cine are barbă, trebuie să aibă și briciu, zice o veche zicală, ear' noi mai adaugem, că cine are briciu trebuie să și-l mai știe și ascuți. Un bun mijloc pentru ascuțitul bricelor este și următorul: Se toarnă într'un litru de apă 6 grame de acid sulfuric, în care se pune briciul destinat pentru ascuțit, unde se lasă timp de trei sferturi de ceas, apoi se scoate afară, se șterge bine, se netezește puțin pe o gresie (cutiă) sau altă peatră de ascuțit și astfel se poate întrebuința cu succes. Metodul acesta de ascuțit înlocuiește cu succes tocila și se poate întrebuința și pentru alte unelte de ascuțit

— Așa-mi trebuie! — zise lupul murind, — dacă nu mi-a fost destul la nuntă, la botez și ca doftor, ci mi-a trebuit să mă mai fac și judecător.

— Cine sapă groapa altuia, cade însuși în ea! t-g.

GLUME.

Țiganul însurat.

— Însurat ești măi Țigane? — întreabă odată un Român pe un faraoan de Țigan.

— Hop! hop! — răspunse cioroiul.

— Dar' copii ai mulți faraoane?

— Șinci, că-ntr'un an am fost băceag!

— Dar' de mâncare, ce le dai Rîpo?

— Aoleo și vai și vai! — răspunse cioroiul.

— Dar' în Țigănie, de ce n'ai mai șez't Țigane?

Știri economice.

Pentru meseriașii români. În ședința din 18 Dec. 1900 a camerei române, fiind interpelat de deputatul Brătescu, în chestia meseriașilor, dl N. Filipescu, ministrul domeniilor, promite, că în cursul lunii Ianuarie d-sa va depune un proiect de lege în privința aceasta. Dl ministru dă sfaturi meseriașilor să se ferească de ademenirile demagogice, să aibă încredere în hărnicia lor, și să nu creadă că e destul să se facă legi pentru-ca situația lor să se schimbe. Legea, țin să declar, n'are numai avantaje pentru meseriași, ci și îndatoriri. Dl ministru are intenția să ferească pe lucrătorii români de invasiunea meseriașilor străini; înțelege să dăm ospitalitate străinilor, dar' nu înțelege să dăm această ospitalitate în detrimentul meseriașilor noștri români. Nu voim să facem țeara noastră receptacolul tuturor scursorilor Orientului. Va adopta pentru meseriașii noștri legi ocrotitoare și naționale, cari să le asigure destule avantaje; dar' să caute ei înșiși și să-și câștige mai departe avantaje prin munca lor, dovedind guvernului că trebuie să meargă mai departe pe calea reformelor începute de actualul guvern în această chestiune.

FELURIMI.

Dușmanii femeilor. Feministii americani au deja dușman. La universitățile americane, s'a pornit deja acțiunea dușmănoasă și își are titlul »Societatea antifeministă«. Această societate are de scop, să împedecă și să eschidă dela universitate femeile. Ori-cine poate fi membru al societății. De curînd s'au ales membrii de onoare, între cari ambasadorul chinez din Washington, Sir Tomas Lipton, Cecil Rhodes și lordul Kitchener. Mai multe societăți de dame au ținut meetinguri de protestare și au hotărît să păsească categoric și energic în publicitate contra curentului antifeminist.

Lipsă de respect Lordul Dubberton, un membru foarte închipuit al casei de sus din Anglia, mergea într'o zi la primblare pe câmp. Deodată se năpusti asupra lui un bou infuriat, care poate-că se credea scurtat în dreptul seu. Cuprins de frică, lordul început să o ia la fugă în josul câmpului cât îl țineau picioarele. Abia răsufilând ajunse la un gard pe care-l sărise dintr'un

— Nu mi-o plăcut apa, țin-te-ar Sfântul!

— Apoi ceialalți purdei cum o beau Rîpo?

— Au nărav, că mîncă dintăiu și apoi beau apă, — răspunse Faraonul necăjit. t-g.

N'aș fi crezut...

În focul unei discuțiuni casnice, mâna doamnei Bulamac cade cu greutate pe obrazul soțului dumneaei.

— Doamnă, — exclamă grav dl Bulamac, — când, acum patruzeci de ani, am solicitat dela d-na mama dumitale onoarea de a-ți obține mâna, nici nu-mi trecea prin minte că vei întrebuința într'o zi această mână într'un chip așa de șod.

avent. Și se văzu față în față cu proprietarul bouului, un arîndaș volnic.

— Ce-i asta domnule? — se răsti lordul. — Cum poți d-ta lăsa, ca bestia aceasta turbată să alerge așa liberă încoace și încolo?

— Dar', domnul meu, — reflectă arîndașul, — eu cred, că bouul are tot același drept de a alerga pe câmp încoace și încolo, ca și d-ta.

— Știi cine sînt eu? — strigă lordul. Arîndașul clătina negativ din cap.

— Eu sînt lordul Dubberton, membru al casei de sus!

— Da pentru-ce nu ai spus-o aceasta, măriata, bouului? — replică arîndașul surizînd. #.

Frica de boale lipicioase. Precum se știe, Orientalii sînt foarte prejudioși; contribuie la aceasta și matura mai fantastă ce o au. Spre exemplu frica de coleră a născut la ei următoarea legendă — coleristă, care o istorisesc foarte convingător, de sine se înțelege că e convingătoare numai pentru ei: Un Mollah călărea într'o zi pe un cal de povară spre Smyrna. Deodată vede o figură, cu un esterior înfricoșat, că îi prinde calul de căpăstru. Era spectrul colerii. »Te cunosc, — zice omul sfânt. — Ce nefericire ne mai aduci? — »Merg la Smyrna, — zice spectrul, — ca la porunca lui Allah, să omor 700 de credincioși. — Urcă-te înderțul meu, — reflectă Mollahul, — să intrăm împreună în oraș. Când au ajuns la porțile orașului, zice omul sfânt: »Te conjur în numele lui Allah și pe credința adevărată a mohamedanismului, să nu omori nici cu un suflet mai mult, decât a hotărît Domnul.«

Curiosul soț de drum îi jură aceasta și se apucă îndată de munca nimicirii. Au murit însă pe timpul colerii 7000 de suflete în loc de 700. Când colera se pregătea de drum, să părăsească Smyrna, earăși o întâlnește Mollahul și îi făcu aspre reproșuri și imputări că nu s'a ținut de jurămînt. Colera răspunse:

— Am omorît tocmai 700 de suflete, nici cu unul mai mult sau mai puțin; toți ceialalți au murit de frica mea.

Cum se botează în China. Printre moravurile curioase și poveștile unui popor, cel mai deosebit de toate e obiceiul ce-l au Chinezii de a da ființei masculine câte un nume nou în fiecare fasă a vieții sale. Îndată-ce se naște un fiu, părinții sei îl rad pe cap și îi dau un »număr«.

Acesta e primul botez. În fașă îl cheamă A. Jan, ceea-ce însemnsază nr. 1. A. Sans (nr. 2). A. Luck (nr. 3) și așa mai departe. La etatea de 6 ani, băiatul se trimite la școală și puțin înainte de aceasta se botează a doua-ora dându-i-se un nume mai frumos, mai semnificativ; de exemplu meritul viitor, seriosul elegant, cerneala veritabilă, măslina pîrguită, etc.

Al treilea nume se dă băiatului la căsătoria sa, al patrulea când intră în funcțiunea statului.

Negustorul mai capătă și un al cincilea nume și apoi la moarte se dă bărbatului și un al șeselea nume.

Cu femeile cari joacă în estremul Orient un rol mai inferior, se procedează mai simplu. Dela început lor li-se dă un nume drăgălaș, poetic. Până la măritișul lor li-se zice »peatră prețioasă«, »zarea rizătoare«, »floarea aleasă«, »zefir parfumat«, etc. După căsătorie, reprezentantul sexului slab în imperiul cerului se cheamă »roză dezvoltată«, »iasmin înflorit«, »crin înalt«, »Imbrățișare intimă«, »ris argintiu«, etc.

CRONICĂ.

An-Nou fericit!

Cu această urare strămoșească intră azi „Foaia Poporului” în casele cetitorilor sei, pofindule în noul an sănătate deplină, fericire, bunăstare și împlinirea tuturor nădejdelor și dorințelor lor.

Cu numărul de față „Foaia Poporului” intră în al IX-lea an al vieții sale, în care, ca și în cei opt ani trecuți, ea se va interesa de soarta poporului nostru, de nevoile și lipsele lui și nu va pregeta a-și ridica glasul împotriva nedreptăților și prigonirilor, de cari suferă el.

Și când pentru anul-nou ea desfășură steagul muncii și al luptei cinstită, își înalță glasul umilit și rugător către Părintele ceresc Atotputernic, rugându-l:

— Milostive Doamne, ia sub ocrotirea Ta pe sormanul poporului Tău român, pururea credincios, pururea păstrător al sfintei credințe și a bunelor moravuri și fă ca suferințele lui să încete, să se ușureze, și dorințele inimii lui să se împlinească.

Crăciunul în Sibiu. Luni, la orele 9 a. m. s'a început serviciul divin în biserica din Sibiu-Cetate. A pontificat însuși Escelența Sa dl. arhiepiscop și metropolit Ioan Meșianu, asistat de Preacuvioșia Sa dl. archimandrit-vicar arhiepiscopesc Dr. Ilarion Pușcariu, protopresbiterul tractual Ioan Papiu, asesorii Zacharie Boiu, Nicolae Cristea, Mateiu Voileanu și diaconul Dr. Elie Cristea. Cântările liturgice au fost executate de corul seminarial, sub conducerea dirigentului Timoteiu Popoviciu. Sub decursul liturgiei dl. Dr. Ioan Stroia, ales protopresbiter al tractului Săliște, a fost hirotonit întru ierodiacon.

În sărbătorile de Crăciun Escelența Sa a intrunit la masă o parte mare a inteligenței române din Sibiu.

În biserica greco-catolică serviciul divin a fost celebrat de părintele N. Togan, care a ținut numerosului public o predică instructivă despre pace și bună înțelegere.

Alte 200 de coroane pentru hala de vânzare. Exemplul viu al dlui căpitan P. Lucuța a aflat demni imitatori. Un marinimos anonim, încântat de treburile puse la cale de Reuniunea sodalilor români din Sibiu și în special de creștinerea hotărâre de a sări chiar ea în ajutorul săracilor noștri, drept încurajare a transpus la mâna presidentului Reuniunii amintite, ca taxă de intrare la sărbătoarea de distribuție a darurilor de Crăciun suma considerabilă de 200 coroane. Starea fondului 675 cor. 89 bani.

Străinii în România pot petrece, având pasaportul în regulă numai 8 zile. Trecând timpul acesta trebuie să-și câștige un certificat anume, care se dă la graniță de subprefecți (primpretori), în interiorul țării de prefectul județului, în care au afaceri.

Cel mai nou strănepot al Monarchului. Archiducesa Augusta, soția Archiducelui Iosif August — precum se depeșează din Abazzia — a dat viață unui fiu.

Reprezentare teatrală și concert. Tinerimea școlară din comuna Cara se va produce în ziua Bobotezii în edificiul școlar cu o piesă teatrală „Ruga dela Chisetău”, mai multe declamări și diferite cântece populare și ocazionale. Venitul e destinat pentru biblioteca școlară. Prețul de intrare e lăsat la bunăvoința publicului; sumele încassate se vor cuita cu mulțumită în „Foaia Poporului”.

Plângere contra unui învățător. Din Frantzdorf (Văliug) ni-se scrie: „Comuna noastră Frantzdorf (Văliug) e așezată pe valea Bârzevei și o parte mică pe apa Gozni, așa că comuna întregă dela un capăt până la celalalt are o lungime de trei kilometri. Românii locuiesc pe coastă, căci în mijlocul comunei unde e locul cel bun locuiesc numai Nēmți. Cu înțelegerea bētrānilor noștri s'a zidit și sfânta biserică și școala pe un deal, care e însă departe pentru mulți din locuitorii români. Cum iernile sânt foarte grele și viscoloase, pe când eram noi școlari ne puneau părinții într'un săcuț puțin mălaiu sau altceva de mâncare și peste ciasul de ameazi ne făcea fie iertatul învățător Popescu foc în școală și mâncam acolo. Când era vremea de tot aspră ne îngăduia învățătorul câte o zi până se făcea pirtie pe uliță de puteam străbate la școală. Acum s'au schimbat vremile. Dl. învățător V. M. s'a înfăloșit așa de tare, de nici nu poate crede și nici nu vede sărăcia noastră cum ne apasă din toate părțile, căci dacă nu poate merge vre-un copil mic la școală într'o zi, când e timpul tare urit, îl dă în gloabă. Părinții copiilor l-au rugat să lase copiii batăr peste ameazi în școală când e vremea urită, căci dimineața și seara își petrec ei copiii pe drum, precum au făcut sub învățătorul cel bētrān, Popescu. El ni-a spus, că nu e prost ca Popescu să-și impută școala, și când a văzut că rămân copiii, s'a pus cu joarda pe ei, injurându-i.

O altă ispravă a dînsului e și aceasta, că certându-se cu dl. preot pentru plata cantorului a părăsit sf. biserică de acum un an, dar' nu numai că nu mai vine el la sf. biserică, ci a oprit și pe școlari de a mai merge la biserică și dacă o fi să meargă vre-unul apoi să cuteze să cânte, căci în cazul acesta îl bate.

E urită icoana ce ni-se presentă despre dl. învățător, care ar trebui să ușureze cât poate frecventarea școlii române, susținute cu atâta greutate de popor, fără de a esagera aplicarea regulilor igienice. E dureroasă și cearta între dînsul și preot, să nu uite însă, că între mijloacele principale ale educației religioase e și cercetarea bisericeii și participarea la serviciul bisericesc. Prin oprirea copiilor dela sf. biserică comite o crimă față de vocațiunea dascălului, căruia nu-i este permis să amestece certele lui private în școală.

Alcoolismul la sate. Dl. Dr. C. Thiron, profesor la facultatea de medicină din Iași, a vorbit despre desastrea, ce le produce alcoolismul în pătura țărănească.

Cu argumente științifice puternice conferențiarul arată, că alcoolul chiar când e curat produce intoxicarea organismului, ruina morală, fizică și materială, dar' încă în modul în care se bea la țeară, când e cu totul falsificat, cu totul funest pentru sormanul muncitor.

Cu date statistice arată, că în județele de munte ca Mehedinți, Ploiești etc., unde țărani cultivând prune și fabricând țuică, beau într'un chip îngrozitor, la recrutarea militară 50 la sută din tinerii ce se presentă, sânt dispensați din serviciul militar din cauza stării fizice deplorabile.

Demonstrează asemenea, că obârșia lenei și miseriei în care se sbate țeranul român, e tocmai alcoolismul.

Susține, ca mijloc de îndreptare, monopolul pe beuturile alcoolice ca în Rusia, unde acest monopol a dat rezultate surprinzătoare, combătând monopolul cârcimelor cum și legile speciale în contra bețivilor.

Conferențiarul a fost viu aplaudat în mai multe rinduri.

Comună harnică Din Șomfalău (comit. Bistrița-Năsăud) ni-se scrie: Deși sântem numai vre-o 60 familii române, dintre care numai 30 cu stare mai bună, punând umăr la umăr, am isbutit, ca cu toate pedecile puse de autoritățile străine să ne ridicăm o școală frumoasă, încăpătoare, precum și un cartier pentru învățător. Lupta ne-a fost cu atât mai grea, că în comuna noastră se află și școală de stat și multe au fost încercările dușmanilor noștri, între cari durere și câțiva Români gr.-or în frunte cu preotul lor, de a ne ademeni să părăsim ideea școlii naționale și să îmbrășăm școala străină. Mulțumită bravului nostru preot și mulțumită poporului, care ascultă de păstorul seu, n'au isbutit. La predarea edificiului a fost invitat și dl. inspector școlar, care însă n'a venit, ci a însărcinat pe dl. notar cercnal să-l înlocuiască. Dînsul n'a putut din destul să laude trăinicia și frumusețea edificiului, precum și harnicia poporului, care din sărăcia lui a putut să facă așa ceva. — Onoare poporului din Șomfalău!

Dela „Reuniunea sodalilor români din Sibiu”. Dl. Elie N. Pătruș, contabilul „Casei de păstrare din Mercurea” a surprins Reuniunea sodalilor cu următoarele contribuiri à 20 bani, făcute în favorul fondului de cumpărare a unui local cu hală de vânzare, și anume:

Elie N. Pătruș, Daniil Stroia, proprietar, Maria Stroia, Dorița Stroia, Rufina Stoia, Ioan Heljiu, măcelar, Elisaveta Heljiu, soție de măcelar, Dumitru Precup din Mercurea; George Măcellariu, comerciant din Călnic; Ioan Blaga, cancelist, Ioan Fleaca, rotar, Ana Fleaca, Iiie Floașiu, Vasile Greavu, comercianți din Mercurea; Ioan Dragomir, comerciant, Magdalena Dragomir din Gârbova; George Stănescu, măcelar, Ioan Fleșeriu, econom, Marie Fleșeriu din Mercurea; Nicolae Stroia, proprietar, Octavia Stroia din Gusu; Nicolae Belascu, George Neamțu, economi din Armeni; Simion Dăian, Istina Dăian, economi din Sângătin; Ioan Troanca, inv., Ana Troanca din Ludoș; Ioan Popescu, econom, Floarea Popescu din Sibiul; Valeriu Millea, notar din Tilișca; Moise Oprîșiu, comerciant, Ana Oprîșiu din Armeni; Daniil Șandru, Maria Șandru din Ungurei; Pavel Iosof, comerciant din Tău; Ioan Nedella sen., econom din Gârbova; Ana Nedella, Ioan Nedella jun.; Stefan Medeșan, paroch, Rafina Medeșan din Gusu; Ioan Munthiu, paroch din Cărpiniș; Romul Ciugădeanu, paroch de bancă, Nicolae Albu, econom, Maria Albu, George Muntean, măcelar, Maria Muntean din Mercurea; Ioan Droc, protopresb. din Mercurea 1 cor.

Societatea de teatru român din Cernăuți, sub presidența dlui Tudor cav. de Flondor, a hotărât zilele trecute să-și încoarde puterile sale tinere și să creeze cu ori-ce preț o trupă de actori diletanți, cari să eserecitate mai multe piese teatrale și să le reprezente deodată cu concertele „Armoniei”. Comanda asupra trupei teatrale s'a încredințat cunoscutului nostru artist dl. Dorimedont Popovici.

Necrolog. Subscrișii sfâșiați de durere anunțăm tuturor consăngenilor, amicilor și cunoscuților, că soția, fiica și nora noastră *Roma Victoria Vassiu n. Lucaciu*, în 2 Ianuarie st. n. a. c. la 8 ore seara după grele și îndelungate suferințe, și după împărțirea cu sfințele daruri cerești, în etate de 21 ani, ear' al fericitei sale căsătorii în al 5-lea an, și-a dat nobilul seu suflor în mâinile Creatorului. Rămășițele pământești se vor așeza în 4 Ianuarie la 2 ore d. a., în cimiterul gr.-or. al comunei Petrilla. Fie-i memoria eternă! Petrilla, 2 Ianuarie 1901. Jalnicul soț Ioan Vassiu, notar cercual; George Lucaciu, ea tată; Ioan Vassiu cu soția Maria Nemeș, că socri.

Viteză ridicată. Trenul dintre Cluj și Brașov, pentru a pute preveni eventuale întârzieri, are permisiune dela ministrul de comerț, ca să umble cu o iuteală maximală de 80 chlm. pe oră. Până acum această iuteală nu putea trece peste 70 chlm.

Din profețiile lui Falb. Pentru jumătatea primă a anului viitor 1901 Falb profește următoarele: Ianuarie la început uscat, cu temperatură moderată, ninsoare va fi numai pe unele locuri. Pe la mijlocul lunii temperatura va fi moale, cu puțină ninsoare. La sfârșitul lunii ninsoare multă, barometrul va scăde și timpul va fi umed. Februarie: în săptămâna primă ploios, a doua puțin mai rece; mai târziu termometrul se urcă, dar' cu toate acestea nu trece cu mult peste zero. Pe la sfârșit temperatura earăși scade. Ninsoare puțină, topirea zăpezii poate aduce esundări în zilele ultime ale lunii. Martie: primele două săptămâni ninsoare multă și timp furtunos. În vestul Europei temperatura va fi normală, din care cauză vor fi multe ploi; în jumătatea a doua a lunii în vestul Europei va fi uscat, în centrul Europei foarte ploios, multe furtuni, ne putem aștepta la o temperatură ridicată și fără zăpadă. Peste tot luna aceasta va fi foarte umedă. Aprilie: la început în Europa-centrală va fi temperatură domoală cu ninsoare, apoi uscată. În săptămâna a treia multe ploi cu furtuni și temperatură scăzută; în săptămâna ultimă timp uscat, puțină ninsoare, apoi ploi și în fine temperatura se ridică și cu furtună. Maiu: ploi cam rare, dar' bune, în jumătatea a doua multe furtuni și temperatură scăzută. Toată luna va fi cam ploioasă. Iunie: această lună va fi mai uscată, decât precedentă, dar' totuși în mai multe rinduri vor fi ploi, cari vor ține 1-2 zile. Peste tot luna Iunie va fi favorabilă.

Armenii nostri vreau episcopie. În sinul Armenilor din Ardeal s'a pornit o mișcare pentru înființarea unei episcopii armenesti în Gherla. Ziarele maghiare varsă cătran de groază, că și Armenii își perd «patriotismul» și și revendică poziția de «naționalitate» deosebită. Noi însă le zicem: Numai cu D zeu înainte!

Dela societatea „Andreu Șaguna”. Societatea de lectură „Andreu Șaguna» a scăzut prețul „Almanachului» edat cu ocaziunea jubileului ei festiv de 25 de ani, dela 2 coroane la 60 bani. Numărul exemplarelor de vânzare e foarte mic, de aceea doritorii de a avè acel Almanach se binevoiesc a grăbi cât mai curând eu cererea lui, având a trimite pe lângă prețul scăzut al Almanachului încă 10 bani porto. Adresa: Societatea de lectură „Andreu Șaguna», seminarul Andreian, Nagy-Szeben. Pentru comitet: Seb. Stanca, preș. com. Ilarie Gonția, not. com. și arch.

Numărul de azi al „Foi Poporului» se trimite și noilor abonenți, cari adevă n'au fost abonați anul trecut și au abonat-o numai cu ziua de 1 Ianuarie. Rugăm pe vechii abonenți a se grăbi cu trimiterea abonamentului, precum și pe aceia cari voesc a se abona de nou, să grăbească, ca să știm în câte esemplare să tipărim foaia, căci numai așa pot să o aibă întreagă, dela începutul anului.

Rugăm apoi pe toți a lăși „Foaia Poporului» între prieteni și cunoscuți, a-i îndemna să o cetească. Foaia e vrednică de aceasta, fiind făcută anume pentru popor și totodată cea mai ieftină.

Dare de seamă și mulțumită publică Sub titlul „răscumpărarea felițităților de Anul-Nou», au dăruit pentru *fondul gimnasiului român gr.-or. din Brad*, următorii domni: Georgiu Părău, dir. gimnasial 10 cor. Constantin Costin, profesor 5 coroane; Stefan Albu, prof. 5 coroane Dr. Pavel Opișă, profesor 5 coroane Dr. Ioan Radu 5 coroane; Mihail Stoia, învățător 2 coroane.

Pentru *fondul mesei studenților* dela acest gimnasiu, au dăruit Gavril Carlig, paroch și Augustin Carlig, student gimn. câte una coroană. Primească binevoitorii dăruitori călduroasă mulțumită. Direcțiunea gimnasiului rom. gr.-or. din Brad. *Georgiu Părău*, director gimnasial.

Sinucis din cauza miseriei. Calfa de măsar, Suba Domokos, s'a sinucis în Cluj din cauză că necăpătând de lucru, mai mult timp n'a avut cu ce mai trăi.

Tirg slab. Precum era de prevăzut, tirgul de țară al Sibiiului, a fost foarte slab cercetat. Fi-va asta oare învățatură pentru toți, cari se încumeta nesocotii și în chipul acesta sărbătorile noastre românești?

Avs. Rugăm pe toți marinimoșii dăruitori pentru „masa studenților» dela gimnasiul rom. gr.-or. din Brad a trimite contribuțiile de ori-ce natură spre acest scop numai la adresa direcțiunii gimnasiale și nu la particulari; asemenea pentru ori-ce informațiuni în această privință a se adresa direcțiunii. Din conferența profesorală dela 11 Decembrie v. 1900. *Georgiu Părău*, dir. gimnasial. *Dr. Ioan Radu*, secretar.

Vicenotar se caută pentru Petri-laca-română și Săn-Iacob, în comitatul Albei-de-jos. Salar 800 coroane și 120 coroane pentru cancelarie. Va fi totodată și conducător al matriculelor civile în aceste două comune. Petițiile se se înainteze până la 20 Ianuarie 1901 st. n.

Semne triste. Din Torac ni-se scriu următoarele: Un econom vrednic din Toracul-mic, Ioan Chitarescu, își căsătorii feciorul cu fata lui Panta Cicale, bogătaș din Toracul-mare. Se vede, că numai în frica Domnului n'a fost crescută fata, căci deja la vre-o 3 săptămâni își părăsi bărbatul, pe care-l cleveti în mod rușinos. Și părinții ei în loc să o ducă pe calea cea bună, pe care însă nu se vede a fi umblat nici mai nainte, o lăsară să se împreune cu feciorul unui Teodor Lelea, tot așa de bun creștin, căci el îl lăsară de mai nainte să se împreune ca sălbaticii cu o fată, căreia i-a dat un cambiu pentru casul, că o ar părăsi. Trist lucru, când părinții cu stare bună lăcomind la avere și mai cu seamă lipsiți de bunul simț creștinesc, care trebuie să ne stăpânească, ajung a-și da fetele ca pe niște animale, începând cu pildă rea pentru căsătâniilor lor.

Curtea cu jurați din Bistrița are în lista ei și pe următorii Români: d-nii D. Berbecar, Dr. Ciuta, I. Ghetie, Dr. A. German, L. Graur, L. Graur, compt., N. Hășfăleanu, I. Luchi, I. Mureșan, S. Mouda, M. Mihailaș, L. Mănăsterian, Dr. V. Pahone, Dr. A. Popp, St. Poruțiu, N. Rusu, V. Șotropa, Dr. G. Tripon. Suplenți: N. Bălan, I. Morariu.

O instituțiune folositoare. „Unirea» din Blaj anunță următoarele: Pentru administrarea mai ușoară a realităților fondurilor și fundațiilor arhidieceșane, Vener. capitol metropolitan a înființat un nou oficiol sub numirea: Administrațiunea centrală capitulară, care e în strînsă legătură cu cassa centrală. Amîndouă oficiile acestea sînt așezate în casa capitulară nr. 6 lângă curtea metropolitană. Președinte e și aci Rever. Ioan M. Moldovan, inspec or, Rever. Dr. Vasile Hossu, insp. adj. inter. Reverend. Dr. Victor Szmigelski, actuar Alexiu Pop. Personalul atașat acestui oficiu sînt: David Radeș, forestier, Ioan Marele, provisor, Sâncel, Traian Stoia, provisor, Petrifalău, Ioan Pușcaș, provisor, Veza, Ioan Borz și Nicolae Aghirbician, vigili silvanali.

Incă o sinucidere caracteristică. Fostul ministru de comerț și comisar suprem al secțiunii ungare la espositia din Paris, Béla Lukács, despre care am amintit că în urma unei mari nervosități contrase la Paris a trebuit să între într'un sanatoriu din Pesta, a sărit în Dunăre și așa și-a pus capăt vieții. Il jellește adăno partidul liberal și față cu această jale puțini mai fac combinațiuni asupra tainelor acestui simptomatoc cas de sinucidere.

Deținerea lui Szeless Adorján. Redactorul gazetei radicale „Olvasd», vestitul Szeless Adorján, despre care înainte cu vre-o 7 ani s'a vorbit așa de mult, fiind bănuț ca autorul atentatului cu dinamit în contra monumentului Hentzi, după o petrecere de 5 ani prin Elveția și Paris, reîntorcându-se la Budapesta, este deținut pe basa arătării mai multor martori și așezat în temniță. În contra lui s'a pornit cercetare pentru crima de lesa-majestate. Bravul patriot promite a deveni foarte interesant.

Invitări. Tinerimea adultă română din Șaroș are onoare a invita cu toată plăcerea la producțiunea teatrală ce se va aranja Luni, 1/14 Ianuarie 1901 (ziua de Anul-Nou) în edificiul școlii greco-orientale din loc. Începutul la 7 ore seara. Prețul intrării: de persoană 1 coroană; familia (ă 3 persoane) 2 cor. 40 bani. Venitul curat este destinat pentru înmulțirea bibliotecii școlare. Comitetul aranjator. Ofertele marinimoase se vor cuita pe cale ziaristică. Programa: 1. „Împărate ceresc», esecutat în cor. — 2. „Lucaferul», poezie de Eminescu, decl. de G. Marcu. — 3. Duet. — 4. „Dușmancele», poezie de Coșbuc, declamată de L. Rus. — „Unde dai și unde creapă», comedie în 2 acte, de Al. Cosmar, localisată de Iuliu Popescu. În pausă se va juca „Călușerul» și Bătuta». După producțiune joc.

— „Reuniunea femeilor române din Sibiiu» invită la balul ce-l va aranja în 19 Ianuarie st. n. 1901, în sala cea mare a casei societății („Gesellschaftshaus»). Începutul la 8 ore seara. Bilete de intrare se vînd în ziua balului în oamera nr. 3 dela hotelul „Împăratul Romanilor», între orele 10-12 a. m. și 3-5 p. m. — de persoană cu 3 cor. și seara la cassă cu 4 cor. Prețul unei loge rang. I.: 16 cor., — rang. II.: 12 cor. — pe galerie 8 cor. Ofertele marinimoase și suprasolvirile se vor cuita pe cale ziaristică.

— Tinerimea română din Șard invită la producțiunea declamatorică-teatrală, ce o va aranja la 13 Ianuarie 1901, în edificiul școlii gr.-cat. din loc. Venitul curat e destinat pentru fondul școlii române gr.-cat. din Șard. Inceputul la 7 ore seara. Șard, la 5 Ianuarie 1901. Comitetul aranjator. Prețul de intrare: de persoană 80 bani; de familie de trei persoane 2 coroane. NB. Oferte marinimoase se vor primi cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică. Program: 1. »Sună buciumul«, cor în două voci executat de elevii școlii. — 2. »Rugămintea din urmă«, poezie de Coșbuc, declamată de... — 3. a) »Sunt vânător«, b) »Cântă cucul«, executate de elevii școlii. — 4 »Prolog«, de Iosif Vulcan. — 5. »Trei doctori«, comedie localizată de Virginia. »Călușerul« și »Bătuta«, jucate de elevii de școală. Dans.

— Damele române din Lipova invită la petrecerea de dans ce o vor aranja în favorul copiilor săraci dela școlile române din loc și a înființându-i spital de aici, în 3 Februarie 1901 st. n., în sala »Archiducelui Iosif«. Comitetul aranjator. Inceputul la 8 ore seara. Biletul de persoană 2 coroane, de familie (3 membri) 4 coroane. Oferte și suprasolviri marinimoase se primesc cu mulțumită la adresa d-nei Elena V. Hamsea în Lipova (Lippa) și se vor cuita pe cale ziaristică.

— »Reuniunea de lectură română din Timișoara« invită la serata de petrecere, care se va ține pentru membrii Reuniunii în preseara Anului-Nou v., la 31 Decembrie 1900 (13 Ianuarie 1901), în localul Reuniunii din Timișoara-Fabric, la cafeneaua »Andrássy«. Intrarea este liberă pentru toți membrii Reuniunii. Membrii pot aduce cu sine oaspeți, cari încă au intrare liberă. Inceputul la 8 ore seara. Program: 1. »Gratulare de Anul-Nou«, disertație de Rev. Domn vicepreședinte Georgiu Trailă. — 2. »Capriciul«, poezie de Geonoglu, declamată de Ioan Andreescu. — 3. »Prima rochie lungă«, monolog de I. Vulcan, predat de domnișoara Victoria Bercian. — 4. »Chilia studentului«, de Sfura, declamată de domnișoara Aurelia Jianu. — »Cât te-am iubit«, de I. Dumitriu, cântat de dl Georgiu Cosma, acompaniat pe violină de dl Paul Muntenn. — »Tradarea«, cântată de domnișoara Al. Radneanțu. — 7. »Tot voios«, cântonetă comică, predată de dl Georgiu Cosma. — Apoi urmează piesa teatrală: »Otrava femeiască«, comedie într'un act de N. Țințariu.

— Tinerimea română din Lugoj invită la petrecerea care se va ține în preseara Anului-Nou, Duminecă, în 13 Ianuarie st. n. 1901 (31 Decembrie st. v. 1900), în sala hotelului »Concordia«. Program: I. Piesa teatrală: »Inimicul soarelui«. — II. Tombolă. — III. Dans. Inceputul la 8 ore seara. Prețul de intrare: De persoană 1 coroană 20 bani, de familie 3 coroane. Venitul curat e destinat »Reuniunii române de lectură din Lugoj«.

Întru mărirea lui Dumnezeu. Bravului poporean Șofron Chișiu și soției sa Măriuța, cari în anii precedenți au spesat peste 400 coroane pentru sfânta biserică și în anul trecut au mai dăruit un rind de vestminte sacre în preț de 60 coroane și în bani gata 100 coroane; poporeanului Șofron Gligor, care de present se află în America a trimis de acolo suma de 20 coroane; poporeanului Nonu Gligor și soției sale Catalina dimpreună cu fiii lor Ioan, cari au dăruit un epatrafir, 2 cruci și o masă pe prestol în preț de 40 coroane, și celorlalți poporeni, cari au mai oferit un dar de 100 coroane, — tuturor acestor binefăcători ai bisericii li-se exprimă și pe cale publică mulțumită, oftându-le dar și binecuvântare dela bunul Dumnezeu, ca cele dăruite să le răsplătească însutit, pentru-ca și pe viitor să mai poată jertfi pentru locașul lui Dumnezeu, ca prin

aceasta să-și depună o comoară neprețioasă pentru mântuirea sufletelor lor. Ernea-săsească, în 7 Ianuarie 1901. Curatorul bisericesc gr.-cat. din Ernea-săsească: *Milea Ionașiu*, curator primar, prin Șofron Maieru.

Fluidul regenerator pentru cai al lui Kwizda. »Sport«, revistă de specialitate pentru curse, vânat și cai, se pronunță asupra fluidului regenerator al lui Kwizda, în chipul următor: »Cele la sfârșiri mari voește să conserve la caili sei vinele în curățenie, li-se recomandă fluidul regenerator al lui Ioan Francisc Kwizda, farmacist în Kornenburg lângă Viena. După fiecare întrebuințare, după-ce am frecat bine cu paie vinele, frecăm picioarele calului dela genunche până sus la coapsă cu fluid regenerator, apoi îi aplicăm bandage ușoare; un mijloc acesta simplu și totuși de efect foarte folositor pentru conservarea vinelor în stare bună și capabilă de suportarea strapățelor și pentru delăturarea formării zoilor. Fluidul regenerator pentru cai ces. și reg. priv. al lui Kwizda n'ar trebui deci să lipsească nici unui proprietar de cai.

Știri din piață. Sibiu: Grâu hl. 9.60—10.40 cor., săcara 7.40—8.60, orz 6.60—7.20, ovės 3.60—4.40, cucuruz 7—8.20, meu 7—8, cartofi 2.50—3, mazere 11—12.50, linte 12—14 cor., fasole 9—10, lemne ușcate de foc 20—26 stănginul metric, ouă 10 buc. 60—66 bani.

Oradea-mare: Grâu 100 kilograme 12—13.60 cor., săcără 12—12.80, orz 11.40—12 ovės 10.60—11, cucuruz 9.20—9.60, mazere 36, linte 42, fasole 15.50, cartofi 4.80.

Timișoara: Grâu 100 kilograme 13—13.40 cor., săcără 12.30—12.50, orz 10.60—10.80, ovės 9.40—9.50, cucuruz 8.20—8.80.

Un băiat

de 13—15 ani, care a învățat 4 clase elementare sau normale și cu creștere bună, se primește imediat ca *invățăcel* în prăvălie la subscrisul pe 3 ani și după-ce se va deprinde bine cu vînzarea capetă și plată după merit.

Doritorii să se adreseze la [4] 1—1

Moise Opreșiu,

comerciant în Armeni, u. p. Ladamos.

R Î S.

Judecătorul: Spune, domnule martor, cum a zis acusatul cătră d-ta?

Martorul: A zis că el a furat calul.

Judecătorul: El n'o fi întrebuințat doar' în vorbire a treia persoană? N'o fi zis că »el«...

Martorul: A treia persoană nici n'a fost pe acolo.

Judecătorul: Nu mă înțelegi. Spune-mi vorbele acusatului întocmai. N'a zis, »eu am furat calul«?

Martorul: Doamne ferește, domnule judecător! De d-ta nici n'a fost vorbă pe acolo.

POSTA REDACȚIUNII.

Kislég Georgia, Nagyhegy. Ca pictori bisericesti vă putem recomanda pe d-nii Nicolau Fleșer în Szászkezd, u. p. Héjásfalva și S. Zaicu în Zombor.

G. Miok, 5034, Berliște. Adresează-te, în limba română, la librăria I. Drotleff din Sibiu.

Ab. 4172 (Sadu). Scrisoarea d-tale n'am primit-o. Comunică-ne textul și bucuroși te servim, ca ori-când pe abonații noștri.

Pentru redacție și editură responsabil: **Andrei Balteș.**

Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: **Iosif Marschall.**

A apărut și se află de vînzare la »Tipografia«, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al

»Reuniunii sodalilor români din Sibiu«,

cuprinzînd

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani.

Fluidul regenerător pentru cai

al lui Kwizda.

[31] 9—15

Prețul cor. 2.80. — Ces. și reg. priv. apă de spălat pentru cai.



De 40 ani deja în folosință în *grajdurile Curții*, în *grajdurile mai mari militare și civile*, pentru *întărire*, pentru *potențarea forșelor înainte și după strapățe mari*, la *scrintituri*, la *înșepnirea vinelor etc.*, dă cailor forță de a suporta cel mai greu training — Veritabil numai cu marca de mai sus, se capetă în toate farmaciile și drogueriile din Austro-Ungaria.

Deposit principal la

Ioan Francisc Kwizda,

ces. și reg. austr.-ung., reg. rom. și prinț. bulg. furnisor de curte.

Farmacist în Kornenburg lângă Viena.



Marce de
L
C^o
apărare

Cuie de copite

simple și provăzute cu fășii de oțel.

Cuie originale de Berlin

cu marca de apărare **H**

pentru cai de călărit: 100 buc. ocr. 3.60
pentru cai de povară: 100 buc. ocr. 4.60

Prețuri-curente asupra tuturor cuielor de copite se trimit gratis.

Carol F. Jickeli
in Sibiu. [3] 1-3

În Cut

mare comună, curat românească, în cercul Sângatinului, p. u. Koneza, se află de închiriat un local potrivit pentru un comerciant român.

E așezat în mijlocul satului, la stradă. A se adresa la subscrisul proprietar

[68, 3-3] **Ion D. Dăianu.**

Se dă în arândă!

O casă întocmită pentru prăvălie, cu mai multe odăi și cu drept de vânzare, într'un sat potrivit, se dă în arândă pe 3 sau 6 ani. Doritorii să se adreseze la dl [70] 2-3

Ioan Coman.
proprietar în Țepu, u. p. Bürkös.

Cu preț redus.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna
și
Alexandru Sterca Șuluțin.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia”,
soc. pe acțiuni, Sibiu.



Fie-care econoamă și Mamă

vrednică este de felicitare, dacă, din considerare la sănătate, cruțare și bunul gust folosește numai cafeaua de malată - Kneipp alui Kathreiner (veritabilă numai în cunoscutele pachete originale).

[1] 1-10



Este în interesul tuturor abonenților de a face propagandă pentru răspândirea »Revistei Ilustrate«. Cu cât numărul abonenților va fi mai mare, cu atât va apăre Revista mai bogat ilustrată și mai elegantă.



Abonamentele se fac de-adreptul prin mandat postal.

Cea mai bună și mai acomodată foaie beletristică pentru stimabilele doamne preotese și învățătoare, precum și pentru gentilele domnișoare dela sate și tot omul știutor de carte este:

„REVISTA ILUSTRATĂ”,

foaie enciclopedică literară

ce apare de 2-ori pe lună în Șoimuș, cu numeroase ilustrațiuni executate cele mai multe de cincografii curții imperiale din Viena și costă pe o jumătate de an numai două coroane.

Abonamentul costă numai 2 coroane pe o jumătate de an.



Manuscrisele și banii de prenumărațiune sunt de a se trimite la administrațiunea »Revistei Ilustrate« în Șoimuș (Sajó-Solymos), posta ultimă Nagy-Sajó,

[69] 2-3

